

idet Raadstuebetjentene ere meget paalidelige Mænd efter deres Stilling; men de tage dog ikke Dvitting, og naar nogen Tid er hængaaet, og der bliver Spørgsmaal om et eller andet Brev, kunne de ikke svare Andet, end at de besørge alle de Breve, de faae, medens de ikke kunne sige Noget om det enkelte Brev. Der vilde vindes Tid og Arbeide ved at følge en saadan Fremgangsmaade, og den vilde ikke medføre nogen Udgift for Staten, thi hvis den vilde betale for disse Notabenebreve, gif jo Betalingen i dens egenomme, og vilde den ikke betale, var det ogsaa ligegyldigt, idet det ikke har nogen som helst Pengeinteresse. Der er naturligvis mange Breve, som kræve Forhandling med de Bedkommende, idet de gaae ud paa Indhentiing af Dphsninger, og altsaa fordrer et bestemt Svar; de maatte da behandles paa anden Maade, men det vilde være let at ordne Forholdet saaledes, at der ikke opstod nogen Vanskelighed deraf. Det maa ogsaa betænkes, at hele den nuværende Ordning er truffen paa en Tid, da der ikke var noget Postvæsen, eller da dette dog kun var lidet udviklet, navnlig for Landets Bedkommende; men Forholdene udvikle sig nu saaledes, at Breve med største Letthed kunne bringes, hvorhen i Landet det skal være. Udvalget har ogsaa berørt Benyttelsen af trykte Blanketter, og det er min Erfaring, at Ministerierne kunde benytte saadanne i meget større Omfang, end det nu stæer; det er virkelig paa-faldende, at de ikke gjøre det. Man faaer Nar ud og Nar ind en Mængde skrevne Breve, aldeles efter samme Snor, men jeg troer, at der kun behøves en Tilkjendegivelse fra de høiere Myndigheder om, at de gjerne faae, at Værdighederne benyttede saadanne Blanketter, for at det vilde stæe. Man maatte ligesledes ønske en Tilkjendegivelse om, at der ikke burde vises altfor stor Sparingsomtighed med Udgifter til Trykning; thi Trykningsomkostningerne ere virkelig saa smaa, at de ikke bør komme i Betragtning, og de vilde snart blive erstattede ved den Besparelse i Tid, som derved vilde indvindes. Der vilde ogsaa vindes i Sikkerhed, idet saadanne trykte Breve ere langt mere paalidelige med Hensyn til Indholdets Rigtighed, end skrevne Breve. Udvalget har ogsaa berørt Copieerma-

ffiner. Jeg veed ikke, hvorvidt saadanne allerede benyttes i Ministerierne, og hvis det er Tilfældet, er Udvalgets Bemærkning overflødig; men jeg vil dog tilføie, at det ikke blot er Handelscontoirer, der benytte saadanne Maskiner, idet de i mange Nar have været benyttede i Magistratens Contoirer og navnlig det Contoir, jeg forestaaer. Jeg kan sige, at det alene i dette Contoir derved bespares idetmindste een Mand's Arbeide, ligesom Copieringen jo foregaaer med langt større Nøiagtighed end ved den skrevne Gjengivelse i Copibogen. Endvidere bortfalder derved aldeles Conferencen, ligesom Copibogen altid er à jour, saasnart Brevene ere afgaaede, medmindre man vil copiere Concepten; men dette kan da ogsaa stæe paa samme Tid, som man copierer Brevet. Det maa vistnok derfor anbefales at bruge disse Maskiner; de koste vel 20—30 Rd., men denne Bekostning er snart indvunden. — Jeg vil dernæst tillade mig nogle Ord angaaende et Punkt, som Udvalget ikke har berørt, men hvorved jeg troer, at der ogsaa kunde foranlediges en ikke ringe Indskrænkning af Forretningerne i nogle af Ministerierne; det angaaer Revisionen af Stiftelsers og Legaters Regnskaber. En fgl. Resolution af 19de November 1828 bestemmer, at saadanne Regnskaber, som angaae Stiftelser og Legater, der bestyres umiddelbart af en Overøvrighed, skulle revideres af Cancelliet; senere er dette Arbeide blevet henlagt til de forskjellige Ministerier og nu til Revisionsdepartementet. Det er ganske vist i og for sig rigtigt, at den, der bestyrer en Stiftelse eller et Legat, bør være under en af denne Bestyrelse noget uafhængig Revision og Decision, og man kan derfor ikke sige Noget imod denne Foranstaltningens Rigtighed, navnlig i den Tid, da den blev truffen; men den gennemføres nu paa en høist behynderlig Maade. Der staaer ganske vist i Begyndelsen af denne Resolution: „De Regnskaber, som nu revideres o. s. v.“, men dette fortolkes saa bogstaveligt, at Resolutionen alene anvender paa de Regnskaber, som eksisterede dengang, altsaa i Nar 1828, hvorimod Regjeringen ikke bryder sig om alle senere Regnskaber af den Art; den lader dem passe sig selv. Ved den Afdeling af Magistraten, som jeg forestaaer, revi-